

אניהו

קומדיה רומנטית פרועה מאת רוני סיני ואתגר קרת
טפ"י סיפור של אתגר קרת

מאת רוני סיני ואתגר קרת
עפ"י סיפור של אתגר קרת
עיבוד מיכאל גורביץ'
מוסיקה וניהול מוסיקלי יוני רכטר

בימוי שירלי דשא
תפאורה סבטלנה ברגר
תלבושות אורנה סמורגונסקי
תאורה רוני כהן

עיצוב התנועה רוני ברנדשטטר
קורפטיטור ועוזר למנהל המוסיקלי איתמר גרוס
פסנתרן איתמר גרוס / תמיר ליבוביץ'
הדרכה קולית חיים פנירי
עוזרת במאית נינה אופנהיים

משתתפים:

אניהו אודי רוטשילד

איז'ו רובי מוסקוביץ'

מוריס אלון דהן

רעות אביגיל הררי / נטע פלוטניק

יוחנן אלי גורנשטיין

ברוריה איה גרניט שבא

הרצל נדב אסולין

שלל דמויות שוהם שיינר

אנשי הרחוב דוד שוצברג, דור קליך

הקלטות:

כינור חן שנהר

גיטרה קלאסית גדעון ברטלר

טכנאי הקלטות ומיקס יובל סגל

סאונד אפקטים איתמר גרוס

הוקלט באולפני הקריה האקדמית אונו

תודות: רן גואטה, עמרי ניצן, רוני גורנשטיין,
שלו סיני, פלא סיני, מתן דשא, ניצה דשא,
עולמי סיני, שירה גפן, לב קרת, יובל הורוביץ,
אריק קנלר, בני שמש לוי, גלעד קמחי, גור קורן.

מנהלות ההצגה מזל מלכה קטי, נילי בארי
מנהל הבמה אבי אימברם, יניר בן יאיר
תאורן סילביו מאירסון
סאונד נאור איז'ק, אלכס גולדנברג
הלבשה דפנה הנדלי-יצחקי
אבזרים ציונה זקן
איפור כל המחלקה
בניית התפאורה שמעון אהרוני

מחלקות הייצור של הקאמרי להצגה זו:
תפאורה ובמה: ג'קי חן, יואב ויס.
תלבושות ומתפרה: הדס אבנרי, אביב רון,
סבטלנה גורסייב.
אבזרים: אורלי שנברגר, שרי גוליאט,
זיוה קורוטקין, שירן לוי.
איפור: רנה שפיר, לרה גולומב, מיכל שביט,
מיכל עשת, אירה סימנובה.
פאות: מלאני קפלן, לנה פרגמן, נטשה
אוסמולובסקי, טניה רוזנשטיין, אירנה סגל.

עריכת התוכניה: רבקה משולח
עיצוב התכניה: פרסום מכטינגר
איורי הדמויות: אורנה סמורגונסקי
צילום השער: עדי טרקאי
צילום ההצגה: יוסי צבקר

הצגה ראשונה: 14.2.19
משך ההצגה: כשעה ו-35 דקות

תודה מיוחדת לקריה האקדמית אונו -
יהודה כהן, יובל סגל

תקציר המחזה "אניהו"

סיפור אהבה רגיל. בחור תל אביבי רגיל מאוד, מציל בברירת שחייה, מתאהב בנערה רגילה. נכון רובצת עליה קללה. כלומר בלילות היא הופכת לגבר, אבל מה לעשות, אף אחד לא מושלם. בעוד המציל יוצא להציל את הנערה באים לעזרתו נגן פוסט טראומטי, אמא פוסט אופטימית והרופא שהרג את אביו. אבל בסופו של דבר זהו באמת סיפור אהבה רגיל שבו האהבה כמובן מנצחת, השאלה רק את מי.

החבר ואני

"לכתוב מחזה זה מסע ארוך ובודד. אם כבר, עדיף עם פרטנר". זה בערך מה שאמרתי לידידי יובל הורוביץ בשיחה בבית קפה. הוא אמר לי- "למה שלא תנסה לכתוב עם אתגר? יש סיכוי שתתחברו". -"אתגר קרת?" -"איזה עוד אתגר אתה מכיר?" המחשבה הדהדה אצלי בראש בדרך הביתה. כשהגעתי, הספר "אניהו" קרא לי ממדף הספרים בסלון והתחלתי לעיין. נכבשתי מיד עם הסיפור הראשון- "השמנמן". הסיפור היה מאוד מצחיק וגם הכיל בתוכו קשת של צבעים באופן מאוד מתומצת. מצא חן בעיני שהגיבור של הסיפור עסוק בזוגיות אבל בסוף מוצא חבר. אתגר שמח להיפגש והייתה תחושה טובה של דיאלוג שיכול להתפתח. לקח לנו כמה חודשים עד שהבנו איך לעשות מהסיפור הקצר מחזה ארוך. גילינו בדרך שיש קלה ושיש מסע לארץ דמיונית. ונוספו לנו דמויות חדשות שלא היו קיימות בסיפור המקורי. בדרך הבנתי שאתגר הוא האדם הכי יצירתי שיצא לי לפגוש. הוא מייצר רעיונות מפתיעים בלי הפסקה. יש אנשים שהם כמו פרוז'קטורים. כשאתה נפגש איתם פעם אחת זה מאיר לך את כל השבוע. אתגר הוא ללא ספק אחד כזה. מצאתי את עצמי מאוד לא בודד בעבודה. ונראה לי שכמו הגיבור של הסיפור גם אני מצאתי חבר.

רוני סיני - המחזאי

הבלתי צפוי ואני

החיים שלי הם במידה רבה מערכת יחסים עם הבלתי צפוי. אני מתכננת תכניות, חושבת קדימה אבל אז הוא מגיע בבום, פולש בסערה, מתחצף, טורף את הקלפים, וכל זה על בסיס יומי! אז אני לומדת לחיות איתו, יש לי ברירה? ככה גם התפרץ אל חיי "אניהו", מחזה שבו הבלתי צפוי מגיח מתוך החושך, מבצבץ מאחורי הספה, או לוקח אותך למסע אל ארץ לא נודעת. וכך גם בעבודת הבימוי, הבלתי צפוי בשבילי הוא המרכיב הייחודי הזה, שכל ביקור שלו מרטיט את חדר החזרות וגורם לי לאהוב את התיאטרון כל פעם מחדש.

שירילי דשא - הבמאית

איה גרניט - שבא, אלי גורנשטיין, אביגיל הרדי, אודי רוטשילד, שוהם שיינר

אלון דהן, איה גרניט - שבא, אלי גורנשטיין

ראיון עם אתגר קרת

ג.ב. אתגר קרת, למה בחרת לבטא את עצמך בסיפורים קצרים - סוגה שבדרך כלל נחשבת בעיני מוציאים לאור ברחבי העולם כנחותה ואפילו שולית?

אתגר: לא בחרתי לכתוב סיפורים קצרים. כשאני יושב לכתוב אני אף פעם לא חושב על אורכו. לעיתים קרובות כשאני כותב סיפור אני יכול לדמיין את הילדים שגיבור הסיפור יילד, ועל הנכדים שיהיו לו, ובזמן שאני מתחיל לחשוב על הרומן האפי הגדול שאני עומד לכתוב עובר אוטובוס ודורס את אותה דמות ואני נותר עם גיבור מת וסיפור שאורכו שני עמודים. יש הרבה סופרים שכותבים מהראש, אבל אני כותב מהקישקעס. אני אף פעם לא מתכנן את הסיפורים שלי, אני נשאב לתוכם וחווית הכתיבה היא חוויה של חוסר שליטה. המטאפורה הכי טובה שאני יכול לתת לתהליך הכתיבה שלי היא התפוצצות. ואני חושב שכדי לכתוב רומן צריך להתפוצץ לאט, שזה משהו שאני לא ממש יודע ...

ג.ב. הסיפורים שאתה כותב נתפסים פעמים רבות כפרובוקטיביים, איך אתה מסביר את זה?

אתגר: אין בי שום רצון לייצר פרובוקציות, אבל ישראל היא ארץ המורכבת מפסיפס של טאבוים. השואה, חללי צה"ל, רצח רבין. כל הנושאים האלה מהותיים ליצירת הזהות הקולקטיבית שלנו, אבל בו בזמן מצפים ממך לנהל איתם דיאלוג בדרך מאוד מסוימת. אם אתה סוטה מהדרך הזאת בסנטימטר, אתה מיד מואשם בפרובוקציה.

בתור בן של ניצולי שואה, אדם שאיבד את החבר הכי טוב שלו בצבא, ואזרח שעדיין המום ומצולק מרצח יצחק רבין אני מרגיש צורך לכתוב על כל הנושאים האלה ולייצר עם הזיכרונות הכואבים האלו קשר אינטימי, אותנטי, ולא בהכרח ממלכתי.

אבא שלי סיפר לי שפעם הוא פגש במסיבה כמה צברים והם התחילו לספר זה לזה סיפורים מצחיקים על ילדותם. כשהגיע תורו של אבי הוא התחיל לספר סיפור מצחיק שקרה לו בגטו. ומיד, אחרי המשפט הראשון הם החלו לשאול 'גטו? היית בגטו?' אבא שלי הינהן ורצה לחזור לסיפור אבל הם המשיכו לחקור. 'המשפחה שלך שרדה?' אבי ענה שאחותו מתה. 'איך היא מתה?' הם המשיכו לשאול ואבי סיפר להם כיצד נלכדה על ידי הנאצים ולמרות שעונתה עד מוות סירבה לגלות היכן הסתתר. "מאז", אמר לי אבי "ניסיתי לספר את הסיפור המצחיק שלי מהגטו פעמים רבות, אבל אף פעם לא הצלחתי לסיים אותו".

אבי לא הצליח לספר את הסיפור המצחיק שלו מהגטו. וזה תיסכל אותו, לא בגלל שהיה חשוב לו להצחיק אלא בגלל שרצה לספר דרכו שמי שהוא עבר את השואה כילד ולא כקורבן. השנים של מלחמת העולם השנייה היו השנים האיומות ביותר שעבר בחייו, אבל הם היו חלק מאותם חיים. בתקופת המלחמה הוא עישן את הסיגריות הראשונה שלו ונישק את הנשיקה הראשונה והוא רצה לספר את זה, להזכיר שהוא לא היה סמל, שהוא היה אדם עם חסרונות ותשוקות. לפני חמש שנים, כשאבא שלי נפטר, נזכרתי בסיפור הזה וסיפרתי אותו לאחי ואחותי, ואחי נמרוד אמר: 'אז מה היה הסיפור המצחיק של אבא מהגטו?' ואז קלטתי שגם אני לא שמעתי את הסיפור שרצה כל כך לספר. כשאני כותב על זכרון, ולא משנה אם זה זכרון על השואה או על חייל שנפל, אני מנסה להזהר שלא להגזים מדי בכבוד ובפאתוס שאני חולק לזכרון הזה, כי ברגע שיש יותר מדי מאלו כל המורכבות האינדיבדואלית של אותו אדם שאנחנו מנסים לזכור עשויה להימחק.

כשהחבר הכי טוב שלי מת בצבא וסגן אלוף הגיע לדבר על הקבר שלו, שני הדברים שהוא אמר על החבר שלי בהספד היו שהוא היה אמיץ ואהוב על כל החיילים בבסיס שבו הוא שרת.

ושני הדברים האלה לא היו נכונים כי החבר הכי טוב שלי היה פחדן ורבים מאלו ששירתו אתו בבסיס נרתעו ממנו. הוא היה אדם מדהים ונפלא אבל לא בגלל שהיה חייל גיבור. זה כאילו שברגע שאתה מת בנסיבות מסוימות אתה לא יכול לשמור על הזהות שלך ועל החסרונות שלך, וכיון שחבר שלי מת כחייל נגזר עליו להיזכר כאמיץ. אני חושב שהניסיון שלי בכתיבה היה לגאול את הפרט מהזכרון הקולקטיבי הזה.

ג.ב. אתה חושב שהספרות יכולה להשפיע על איך שאנחנו רואים דברים ואולי בסופו של דבר לשנות את העולם?

אתגר:אני חושב שספרות היא כמו לחישה. היא יכולה לשנות את כל אלו שמתאמצים מאד להקשיב לה. אבל אם תבחר להתעלם ממנה היא לא תשפיע כלל. אני חושב שמה שהספרות עושה זה בעצם לאמן את השריר החלש ביותר בגוף האנושי, את שריר של האמפטיה. היא מאפשרת לנו לראות את המציאות מנקודת ראות אחרת. לאורך חיינו אנו רואים את החיים מנקודת ראות אחת, שהיא נקודת הראות שלנו; קריאה בספר, ולא משנה אם הוא מספר את הסיפור של סטודנט שרצח קשישה בסנט פטרבורג, או של טייס קרב הפוגש באמצע מדבר נסיך מכוכב אחר, נותנת לנו את האפשרות לחדור למבנים נפשיים אחרים. אנחנו יכולים לגלות דרך אותן זוויות ראייה חדשות דברים שלא הבחנו בהם קודם. כשאני קורא את מחמוד דרוויש, המשורר הפלשתיני, אני יודע קצת יותר איך זה מרגיש להיות פלשתיני. כשאני קורא את מישל וולבק זה מאפשר לי לראות איך משהו שדעותיו הפוליטיות שונות לגמרי משלי תופש את העולם. ואני חושב שזו מתנה ענקית עבור מי שרוצים לקבל אותה.

ג.ב. אני מתפתה לשאול אותך מה הדבר הכי מטורף שעשית או חווית בחייך?

אתגר: יש משהו מאד סובייקטיבי בחוויה הזאת. דברים רבים שעשיתי והרגשתי שהם מטורפים, אולי לך יראו טבעיים ולהיפך. המקומות הכי מוזרים שהגעתי אליהם היו בראש שלי. הייתי בהרבה מקומות ובהרבה מצבים קיצוניים. אבל אני בכל זאת מרגיש שהמקומות הכי מטורפים שביקרתי בהם היו אצלי בראש.

Excerpts from Gaetan Brulotte's series of interviews Israeli Writers Today performed with the support of a US Fulbright Grant, the US-Israel Educational Foundation, New Visions Productions & the University of Louisiana at Lafayette

שוהם שינר, רובי מוסקוביץ', אביגיל הררי, אודי רוטשילד, איה גרניט- שבא, אלי גורנשטיין

השמנמן מאת אתגר קרת

לבהות בערוץ האופנה. אתה מתעורר בבוקר עייף, עם בטן קצת כואבת. והיא בסלון, עדיין מנמנמת. אבל עד שאתה מתקלח היא כבר קמה. היא מחבקת אותך, אשמה, ואתה יותר מדי נבוך בשביל להגיד משהו. הזמן עובר ואתם עדיין יחד. הזיונים רק נהיים יותר ויותר טובים, היא כבר לא צעירה וגם אתה לא, ופתאום אתה מוצא את עצמך מתחיל לדבר על ילד. ובלילה, אתה והשמנמן מבליים כמו שאף פעם לא בילית. הוא לוקח אותך למסעדות ומועדונים שלא הכרת קודם אפילו בשם, ואתם רוקדים יחד על שולחנות ושוברים צלחות כאילו אין מחר. הוא מאוד נחמד, השמנמן, קצת גס, בעיקר עם נשים. יש לו לפעמים מין הערות כאלה שאתה לא יודע איפה לקבור את עצמך. אבל חוץ מזה באמת כיף להיות איתו. כשרק הכרתם לא ממש התעניינת בכדורגל, אבל עכשיו אתה כבר מכיר את כל הקבוצות. וכל פעם שהקבוצה שאתם אוהדים מנצחת אתה מרגיש כאילו ביקשת משאלה והיא התגשמה, שזה תחושה כל-כך נדירה, במיוחד בשביל מישהו כמוך, שרוב הזמן בכלל לא יודע מה הוא רוצה. וככה, כל לילה, אתה נרדם איתו עייף מול משחקי הליגה הארגנטינאית, ובבוקר שוב מתעורר ליד אישה יפה וסולחת, שגם אותה אתה אוהב עד כאב.

מתוך הספר "אניהו" מאת אתגר קרת בהוצאת "כנרת, זמורה דביר", הוצאה לאור בע"מ

מופתע? בטח שהייתי מופתע. אתה יוצא עם בחורה. דייט ראשון, דייט שני, מסעדה פה, סרט שם, תמיד רק יומיות. אתם מתחילים לשכב, הזיונים פיצוץ, אחר-כך מגיע גם הרגש. ואז, יום אחד, היא באה אליך בוכה ואתה מחבק אותה ואומר שתירגע, שהכל בסדר, והיא עונה שהיא לא יכולה יותר, שיש לה סוד, לא סתם סוד, משהו אפל, קללה, משהו שרצתה לגלות לך כל הזמן הזה אבל לא היה לה אומץ. והדבר הזה, הוא יושב עליה כמו איזה שני טון לבנים. והיא חייבת להגיד, היא פשוט חייבת, אבל גם יודעת שברגע שתגלה - תעזוב אותה, בצדק. וישר אחרי זה היא שוב פעם מתחילה לבכות. "אני לא אעזוב אותך", אתה אומר, "אני לא, אני אוהב אותך." אתה אולי נראה קצת נרגש, אבל אתה לא, וגם אם כן זה מהבכי שלה ולא מהסוד. הניסיון כבר לימד אותך שהסודות האלה, שגורמים כל פעם לנשים להתפרק לחתיכות, הם לרוב משהו באיזה סדר גודל של זיון עם בעל חיים או עם קרוב משפחה או - עם איזה מישהו ששילם לה על זה כסף. "אני זונה", הן תמיד אומרות בסוף, ואתה מחבק ואומר, "את לא, את לא, או "שששש..." אם הן ממשיכות לבכות. "זה באמת משהו נורא," היא מתעקשת כאילו קלטה את הרוגע הזה שלך שכל-כך ניסית להסתיר. "בבטן שלך זה אולי נשמע נורא," אתה אומר לה, "אבל זה בגלל האקוסטיקה. תראי איך בשנייה שתוציאי החוצה זה פתאום יראה הרבה פחות." והיא כמעט מאמינה, מהססת שנייה ואז אומרת, "אם הייתי אומרת לך שבלילות אני הופכת להיות גבר שעיר וגוץ, בלי צוואר, ועם טבעת זהב על הזרת, גם אז היית ממשיך לאהוב אותי?" ואתה אומר לה שבטח. כי מה תגיד לה, שלא? היא רק מנסה לבחון אם אתה אוהב אותה בלי תנאי, ואתה הרי היית תמיד גדול בבחינות. ובאמת, איך שאתה אומר לה את זה, היא נמסה, ואתם מזדיינים, ככה בסלון. ואחרי זה אתם נשארים חבוקים, והיא בוכה, כי הוקל לה, וגם אתה בוכה, לך תדע למה. ולא כמו תמיד, היא לא קמה והולכת. היא נשארת אתך לישון. ואתה נשאר ער במיטה, מסתכל על הגוף היפה שלה, על השמש ששוקעת בחוץ, על הירח שמופיע פתאום כאילו משומקום, על האור הכסוף שנוגע בגופה, מלטף את השערות שעל גבה. ותוך פחות מחמש דקות אתה מוצא לידך במיטה גבר נמוך קומה ושמנמן. והגבר הזה קם, מחייך אליך, מתלבש חצי מבוש. הוא יוצא מהחדר, ואתה אחריו, מהופנט. הוא עכשיו כבר בסלון, לוחץ עם האצבעות השמנמנות שלו על הכפתורים בשלט, רואה ספורט בטלוויזיה. כדורגל מליגת האלופות. בהחמצות הוא מקלל, בגולים הוא קם ועושה גל. אחרי המשחק הוא מספר לך איך יבש לו בפה, וכמה ריק לו בבטן. בא לו איזה סיח, פרגית אם אפשר, אבל גם בקר היה מסדר אותו. ואתה נכנס איתו לאוטו ונוהג לאיזה מסעדה באזור שהוא מכיר. המצב החדש מטריד אותך, מאוד מטריד אותך, אבל אתה לא ממש יודע מה לעשות, מרכזי ההחלטה שלך משותקים. היד מעבירה הילוכים בזמן שאתם יורדים לאיילון, כמו רובוט, והוא במושב לידך מתופף עם טבעת הזהב שעל הזרת, וברמזור שליד צומת בית דגון הוא מוריד את החלון החשמלי, קורץ לך וצועק לאיזה חיילת שמנסה לעצור טרמפ, "מותק, רוצה שנעמיס אותך מאחורה כמו עיזה?" אחר כך, באזור, אתה אוכל איתו בשרים עד שהבטן מתפוצצת, והוא נהנה מכל ביס, צוחק כמו תינוק. וכל הזמן הזה אתה אומר לעצמך שזה רק חלום - חלום מוזר, זה נכון, אבל כזה שעוד מעט תתעורר ממנו.

בדרך חזרה אתה שואל אותו איפה הוא רוצה לרדת, והוא עושה כאילו הוא לא שומע, אבל נראה מאוד מסכן. ובסופו של דבר אתה מוצא את עצמך חוזר איתו אליך הביתה. השעה כבר כמעט שלוש. "אני אלך לישון עכשיו," אתה אומר לו, והוא מנופף לך לשלום מהפוף וממשיך

”סיפור אתה יודע איך אתה נכנס אליו אבל אתה
אף פעם לא יודע איך תצא...”

רעות -
”אני בטח רוצה,
אבל לא כשמחשיך”

אניהו -
”כמו שאימא שלי אומרת:
אני הכי יפה כשנוח לי”

המוסיקה ל”אניהו”

תהליך הלחנת המוסיקה ל”אניהו” היה שונה עבורי מתהליך הכתיבה להצגות אחרות; הסיבה לכך נובעת מעצם מיקומה של המוסיקה במחזה. כבר בתמונה הראשונה אנו מתוודעים לאיזו שהוא נגן רחוב ולרעות - מורה לגיטרה. מאוחר יותר משמשת הנעימה 'מדלן הבוכיה' מעין מפתח שנותן משמעות לאירועים שקרו ונותרו לא פתורים. כמו כן יש בהצגה לא מעט פזמונים שמספקים בדרך כלל מידע רלבנטי להמשך העלילה. את רוב המוטיבים בהצגה 'גזרת' מהפזמונים שהם השלד המוסיקלי העיקרי עליו היא נשענת. בנוסף למוסיקה הפונקציונלית שדרושה להצגה, קיימים המוטיבים שמנוגנים ע”י הכינור והגיטרה, שנועדו לתאר בצלילים את מה שלא ניתן לבטא במילים. נהניתי מאד לעבוד על ההצגה שהיא בעיני כיפית ומלאת הומור, וגם מתקיימים בה במקביל מציאות ודמיון הגיון ופנטסיה.

יוני רכטר -
המלחין והמנהל
המוסיקלי

יוחנן -
"לא בוכים על
כבד שנפרס"

ברוריה -
"אני בטוב
אני בטוב..."

הרצל -
"דיר באלאק אבו גיטרה
למה הקלמנטינות שלך
חטפו עכשיו כרטיס צהוב"

מוריס -
"מוריס הוא קובה
ממולא ברגש"

איז'ו -
"עוד לא נולד הבן אדם
שידפוק לאושר ברקס"

עץ -
"הסכמתי לתפקיד
של עץ, רק כי בהמשך
יש לי תפקיד הרבה
יותר משמעותי"

אתגר קרת (הסופר / מחזאי שותף)

נולד ב-1967 ברמת גן לזוג הורים ניצולי שואה. ספרו הראשון צנורות יצא לאור בשנת 1992 וזכה לביקורות חמות, אולם ההצלחה בקרב הקהל הגיעה רק עם צאת ספרו השני געגועי לקסינג'ר בשנת 1994. אחריו הופיעו עוד ארבעה קבצי סיפורים, שלושה ספרי קומיקס ושלושה ספרי ילדים שזכו להצלחה ברחבי העולם ותורגמו ליותר מ-40 שפות. קרת, העוסק גם בקולנוע ותיאטרון, כתב באופן קבוע לסדרת הטלוויזיה "החמישייה הקאמרית". ב-2007 ביים את הסרט מדוזות עם אשתו שירה גפן, שזכה בפרס "מצלמת הזהב" היוקרתית בפסטיבל קאן. הוא תורם קבוע לתוכנית "This American Life" של רשת הרדיו האמריקנית NPR, ומרצה בכיר במחלקה לספרות עברית באוניברסיטת בן גוריון בנגב. במאמץ לקדם את הספרות הוא הקים יחד עם דב אלפון את "סטורי וידאו", פרוייקט אמנותי ללא מטרת רווח המשלב בין ספרות וקולנוע, אותו כינה הפריס ריביו "פרוייקט מדיה חדשני". קרת הוא זוכה פרס ראש הממשלה לספרות (1996), פרס וינגייט הבריטי (2008), אביר מסדר האמנויות והספרות בצרפת (2010), וזוכה פרס ברונפמן לשנת 2016, על קידום והפצת ערכים יהודיים ואוניברסליים ברחבי העולם. ספרו האחרון, שבע השנים הטובות, נבחר על ידי העיתון הבריטי The Guardian לאחד הממוארים הטובים ביותר של שנת 2015. בקאמרי עלה לא מכבר המחזה פתאום דפיקה בדלת על פי סיפוריו של אתגר. לאחרונה זכה בפרס ספיר על ספרו "תקלה בקצה הגלקסיה". הוא מתגורר בתל אביב עם אשתו שירה גפן, ובנם לב.

רוני סיני (המחזאי)

נולד בירושלים ב-1969. בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב ת"א 1996. בין עבודותיו: סטפן- כתיבה ובימוי (זוכה פרס בימיו ההצגה, השחקן והשחקנית. החממה פסטיבל עכו 1997). שמן על בד- כתיבה ובימוי (ניסן נתיב-צוותא פרס התיאטרון בקטגוריית הצגת הפרינג' של שנת 1999). כלב צמר- כתיבה ובימוי (ניסן נתיב 2000). הזכייה הגדולה - כתיבה ובימוי על פי שלום עליכם (תיאטרון באר שבע. 2002). בהרטי 2004 (במאי שותף עם שירילי דשא וג'וג'ו קהן, הפקה פרטית בינלאומית שרצה כעשר שנים בפריז). בטטות 2009 - כתיבה ובימוי (תיאטרון האיקובטור). איזראל ז'ורנאל 2012 (תיאטרון חיפה בבימוי משה נאור), בומרנג 2014 (תיאטרון חיפה בבימוי ניר ארז). הרבוטית 2017 (תיאטרון הבימה. כתיבה משותפת עם עוזי וייל. בימוי רועי שגב).

מיכאל גורביץ' (המעבד)

יליד 1951, תל אביב. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב, שם לימד שנים רבות. השתלם בלונדון בבימוי ובחינוך. היה במאי בית בתיאטרון הבימה במשך שש שנים. מחזות שכתב וביים: מלאכים הם לא לנצח, סטניסלבסקי, מסע לכיוון הים, אורפאוס, האבן והשושנים, נוימן - אגדת חיילים, אני יודה ואחותו של הרמטכ"ל (עם דניאל לפין), המרחק הזעיר בין האהבה לגוף, השינה והאש, מים רבים (עם דניאל לפין), צל חולף, מילה של אהבה, אושר, המצליחים (עם דניאל לפין), אהובת הדרקון, חוקר פרטי, שיר ישן, רחוק... בתיאטרון החאן. במסגרת עבודות הגמר של תלמידים בסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב ביים את כולם היו בני חוץ מנעמי, שחור היה הלילה, חלום ליל קיץ, ועוד. החל במאי 2001 ועד 2018 כיהן כמנהל האמנותי של תיאטרון החאן, בו ביים שבעה ממחזותיו וכן את מלחמה על הבית (סאטירה על פי אריסטופנס), הקמצן, בגדי המלך (בשיתוף תיאטרון הבימה), החיים הם חלום (מאת קלדרון דה לה ברקה), אותלו, גן הדובדבנים, אוכלים, דוד וניה,

הקומדיה של קלאנדרו. זכה בפרס פינקל עבור גן ריקי, בפרס מוזיאון תל אביב ע"ש ד"ר גמזו ובפרס מרגלית. נבחר לבמאי השנה 1999 במסגרת פרס התיאטרון הישראלי עבור צל חולף, ב- 2004 עבור בימוי הקמפן, ב- 2005 בפרס במאי השנה עבור אושר. זכה בפרס לנדאו ל- 2004. זוכה פרס א.מ.ת ל- 2005 על עבודות בימוי ועל תרומתו לתיאטרון הישראלי. ביוני 2012 קיבל תואר ד"ר לפילוסופיה לשם כבוד מהאוניברסיטה העברית בירושלים.

יוני רכטר (המלחין והמנהל המוסיקלי)

יוני רכטר נולד בתל-אביב בשנת 1951. אחרי שירותו הצבאי היה חבר בלהקת 'כוורת' ובהמשך הקים עם אבנר קנר את ההרכב '14 אוקטבות'. הוא הלחין ועיבד לזמרים רבים, ביניהם אריק איינשטיין, אסתר עופרים, יוסי בנאי, גידי גוב, נורית גלרון ויהודית רביץ. בעשור לאחר פירוק להקת 'כוורת' הלחין והפיק פרויקטים רבים ומגוונים ביניהם הכבש ה-16, אלבום הסולו הראשון ומוסיקה ללהקת המחול 'ענבל'. בפסטיבל ישראל 1990 הועלה העיקר זה הרומנטיקה - ערב שירים וקטעים מוסיקליים מפרי עטו. בשנת 1998 הקדישה התזמורת הפילהרמונית הישראלית ערב למוסיקה שלו במסגרת הסידרה 'קלאסיקה אחרת', וב- 2010 העלתה את איתמר פוגש ארנב, אופרה לילדים שהלחין לפי טקסט של דויד גרוסמן. ב- 2015 הציגה האופרה הישראלית את שיץ', אופרה מאת יוני רכטר לפי מחזהו של חנוך לוין. רכטר הקליט חמישה אלבומי סולו, האחרון שבהם הוא סביבנו (2017). כמו כן הלחין מוזיקה לקולנוע, למחול ולהצגות תיאטרון רבות. בתחילת 2017 הועלתה האופרה מעשה בשלושה אגוזים (לאה גולדברג) על בימת היכל התרבות בהזמנת התזמורת הפילהרמונית הישראלית. רכטר ממשיך ומופיע בהרכבים מגוונים על במות המוסיקה השונות בארץ ובחו"ל. בשנת 2008 קיבל את פרס א.מ.ת המוענק על ידי ראש-הממשלה על תרומתו למוסיקה הישראלית וב- 2017 קיבל תואר דוקטור לשם כבוד ממכון וייצמן למדע.

שירלי דשא (הבמאית)

בוגרת מגמת התיאטרון של ביה"ס תלמה ילין. בוגרת בית הספר לתיאטרון של ז'ק ל'קוק פאריז. בעבר שיחקה בתיאטרון וכיום עוסקת בכתיבה ובימוי לתיאטרון ולטלוויזיה. שותפה לבימוי המופע ההודי בהרטי. שותפה לכתיבת המחזמר בילי שוורץ של אוהד חיטמן (זוכה פרס התיאטרון). בימה את הסידרה הדוקומנטרית פשה, את הסידרה בנות הזהב ואת סידרת הילדים ילדי בית העץ (זוכת פרס האקדמיה לטלוויזיה ולקולנוע על בימוי ותסריט משותף עם רועי שגב). בין עבודותיה האחרונות בתחום הצגות הילדים: בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: עלי בבא, שקשוקה ושוד הלימונים הגדול, פרצוף חמוץ, טובים השניים (זוכת פרס אורנה פורת למחזה, בימוי והצגה), תיבת נוח, הצגת מחול עבור להקת המחול ואלרי פאנוב אשדוד.

סבטלנה ברגר (מעצבת התפאורה)

בוגרת ביה"ס ע"ש גרקוב (רוסטוב, רוסיה) והחוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א. בין עבודותיה (תפאורה): האפקט, כלוב העלזים, דונה פלור נשואה לשניים, גרין מייל, רומיאו ויוליה, רוחות, רק אתמול נולדה, בתיאטרון באר שבע; מלך הכלבים, משרתם של שני אדונים, הים הכחול העמוק, עקר בית, מדליה להרי בבית ליסין; סוס אחד נכנס לבר, עד לא ידע בקאמרי; קוריולנוס בתיאטרון הבימה; מותו של אנרכיסט, העולם האחר, הנשים העליזות מוינדזור, דוד וניה, החולה המדומה, חוקר פרטי, גן הדובדבנים, הנסיכה האמריקאית, אהובת הדרקון,

אותלו, מצליחים, נישואים, קיץ, אושר, צל חולף בתיאטרון החאן; הלילה ה-12 בתיאטרון גשר; איש הכריות, מחיר הכבוד, משהו למות בשבילו בתיאטרון חיפה; הכיתה המעופפת, מומו, אמיל והבלשים, יותם ויעלי, ספר הג'ונגל במדיטק; מלכת השלג בתיאטרון לילדים ולנוער באר-שבע. עיצוב תלבושות: גן הדובדבנים, אבודים ביונקרס, עפיפונים, הרולד ומוד, הגיבן מנוטרדם, טירונות בלז, בין חברים בתיאטרון באר שבע; שונאים סיפור אהבה בגשר; גם הוא באצילים בקאמרי; קוריולנוס, מירל'ה אפרת, משפחה עליזה, פירורים, ארטון, טנגו בהבימה; איש הכריות, מחיר הכבוד, שלוש מסיבות, אירמה לה דוס, המקום ממנו באתי בתיאטרון חיפה; אהבה אחרונה, החזן מווילנה, ילדי הצל בידישפיל. זוכת פרס הבמה לילדים ולנוער לשנים 2008-2009 (אמיל והבלשים). זוכת פרס התיאטרון הישראלי על עיצוב תפאורה 2017 (מלך הכלבים).

אורנה סמורגונסקי (מעצבת התלבושות)

בוגרת אוניברסיטת ת"א, החוג לתיאטרון. עבודות עיצוב רבות בתיאטרון, ביניהן, בקאמרי: רצח, חברות הכי טובות, הורדוס, לזיסטרטה 2000, הרב קמע, קופנהגן, אשה בעל בית, מילאנו, המפיקים, מותו של סוכן, יומן חוף בריטון, כנר על הגג, היה או לא היה, תרה, ינטל, הבדלה, גטו, איחש פישר, האריסטוקרטים, סוף טוב, קברט, סטמפניו, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי, רומן משפחתי, מקבת, דבר מצחיק קרה, החדר האחורי, ציד המכשפות, רומיאו ואמא. בית ליסין: הרולד ומוד, אמנות, סילביה, שבעה, ספר הג'ונגל, ערפל, טוב, אלטלנה, תאונה, סליחות, מה עושים עם ג'ני, פלדה, נערי ההיסטוריה, מראה מעל הגשר, סוסים על כביש גהה, עובד בשביל שניים, אלה גרוסמן, ביבר הזכוכית, השחקנית, אילוף הסוררת, האורחת, לצאת מהארון, מלך, חיית מחמד; הבימה: חבילות מאמריקה, תמרה, שלוש נשים גבוהות, הדיבוק, מועדון האלמנות העליזות, המורדים (עם הקאמרי). חיפה: הדוד מקייפטאון, אילוף הסוררת, להיות או להיות, האשה שבישלה את בעלה, אותלו, הכפיל, המיליונרית מנאפולי; מדיטק: מקס ומוריץ (עם האופרה), המלאך, נחמן. עיצבה תלבושות לאופרה נבוקו בטוקיו בבימויו של עמרי ניצן, ולאחרונה לסלומה באופרה הישראלית.

רוני כהן (מעצב התאורה)

מנהל מחלקת התאורה בתיאטרון החאן, מעצב תאורה לתיאטרונים השונים בארץ. בין עבודותיו - בתיאטרון החאן: הבתולה מלודמיר, השיבה למדבר, מילה של אהבה, דון פרלימפלין ואהבתו למליסה בגן ביתו, האשלייה, הקמפן, אושר הקיץ, אותלו, הנסיכה האמריקאית, תעלולי סקפן, סדר עולמי חדש, גן הדובדבנים, הלילה השנים עשר, חוקר פרטי, האדרת. בהבימה: בגדי המלך, מלחמה, מועדון האלמנות העליזות, מבקר המדינה, אדם לא מת סתם, אשה בורחת מבשורה. בבית ליסין: אהבת חיי, גוד ביי אפריקה, סרט צרפתי, מראה מעל הגשר, ולנטינו, רוחלה מתחתנת. בתיאטרון באר שבע: נשים לא מציירות, קומדיה של טעויות, אפריל הקסום, השחף, הביתה הביתה. בתיאטרון חיפה: ארגנטינה. בקאמרי: מעגל הגיר הקווקזי, משפט פולארד, כולם רוצים לחיות, אשה בורחת מבשורה, ארוחת טעימות, פשוט לאהוב, אגדת דשא. זכה בפרס התיאטרון הישראלי כמעצב תאורה על ההצגות אשלייה ב-2003/4, על הקיץ ב-2006/7, ועל הנסיכה האמריקאית ב-2009.

השחקנים (לפי סדר הא"ב):

נדב אסולין (הרצל)

נולד בירושלים, 1971. בוגר התיכון לאמנויות בירושלים. שרת בתיאטרון צה"ל. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. זכה במלגות ע"ש עדנה פלידל וע"ש אבנר חזקיהו. הצגות בקאמרי: הלילה ה-12, רצה, פטרה, אדון וולף, שידוכין, אויב העם, קברט ליון, אשכבה, רווקים ורווקות, לכל השדים והרוחות, כובע הקש האיטלקי, זה הים הגדול, הכתובה, המלט, סאלח שבתני, משרתם של שני אדונים, קומדיה של טעויות (על תפקיד הצורך בהצגה זו היה מועמד לפרס התיאטרון כשחקן המישנה של השנה), פופר, גורודיש, נשוי במנוסה, מלון רנדוו, כטוב בעיניכם, פתאום דפיקה בדלת, אותלו. בתיאטרון באר שבע: שירה (עגנון) ילד משלי (חגית רכבי). בטלוויזיה: שבתות וחגים, הלילה של אתי, ערוץ ניקלודיאון (ביצפר). האי, פיג'מות (ערוץ הילדים). קולנוע: ביקור התזמורת, התחלפות. ביים מספר הצגות בין השאר בסטודיו ניסן נתיב ובתיאטרון צה"ל. הצגות לילדים, לרוץ - מחזה קריאה בפסטיבל "צו קריאה". למשל שועל בפסטיבל הצגות ילדים בחיפה בבימויו ובהשתתפותו זכתה בתואר "חביבת הילדים".

אלי גורנשטיין (יוחנן)

נולד בתל-אביב. שחקן, במאי, זמר, צ'לן. תואר שני בחינוך מאוניברסיטת תל-אביב. השתלם בלימודי משחק ב-HB Studios. התפרסם בפסטיבל הילדים עם השירים סיבה למסיבה, לארצי יש הולדת ורכבת ההפתעות. בין תפקידיו - התיאטרון העממי: טוביה החולב בכנר על הגג, חואן פרון באוויטה. פסטיבל עכו: כנרת כנרת של אלתרמן, הגלגול של קפקא. בין תפקידיו בקאמרי: ארשמבו בצייד יצא לצוד בצד, דבר מצחק קרה, ילדים רעים, הטוחן בעוץ לי גוץ לי, 2 הדוכסים בכטוב בעיניכם, דמוקרטיה, פרנץ ליבסקינד בהמפיקים (זכה בפרס השחקן המצטיין), מותו של סוכן, היה או לא היה, קרוק בגטו, כריסאלד בבית ספר לנשים, נורתמברלנד בריצ'רד השני, טירל בריצ'רד השלישי (פרס שחקן המישנה של השנה), האב בבין שני עולמות, דאנקן/רופא במקבת, פורטרהאוס בנשוי במנוסה; אוסקר קרוג, ברוקנר, ריינהרדט, קייזר פון מונק במפיסטו, דאנפורת בצייד המכשפות, מעשייה מגונה. קפה תיאטרון המופעים אלי גורנשטיין שר סינטרה, דואט עם אקורדיון והצגת היחיד איטרופ (פרס ראשון, תיאטרונטו 2008). בית ליסין: א.ד. גורדון באחרון הפועלים, המתנקשים. תיאטרון חיפה: האב בשש נפשות מחפשות מחבר, בוצ'ה, טרטיף, מקס ומוריס. הבימה: המספר בסיפור פשוט. תיאטרון באר-שבע: כטוב בעיניכם. תיאטרון החאן: צד בצד. עם להקת ענבל: חצי גלימת מלכות. תפקידים ראשיים במחזות הזמר אמריקה, צלילי המוסיקה, הללויה הוליווד, היפה והחיה, בשנה האחרונה כתב, הנחה והשתתף במופע כוכבים נוצצים בלאס וגאס. השתתף בהצגות רבות לנוער וילדים. בין תפקידיו באופרה הישראלית: דון בזיליו בהספר מסביליה, הטבחית באהבה לשלושה תפוזים, השופט בסוויני טוד, המלך/הדרקון בהמסע לפוליפונייה. סדרות בטלוויזיה: טלפלא, שכנים, רחוב סומסום, פרפר נחמד, זהו זה, מולדת, קשת וענו, אסכולה, מנדל וגורנשטיין חקירות בע"מ. קולנוע: חמש חמש, הלהקה, גט. דיבב בתפקידים ראשיים את מרבית סרטי דיסני. עורך, מנחה ומביים קונצרטים לכל המשפחה עם כל התזמורות בארץ. ביים את החלילן מהמליון ושיחק בהפקה. כתב ביים והופיע במנגינה אחרונה ובמרכבת הזמן, כתב והנחה את לשם תזכורת כלי התזמורת ואת אלף לילה ולילה. ביים את האופרה הנזל וגרטל ואופרות הברוק גבירתי המשרתת וקנטטת הקפה. הוציא את אלבום הבכורה שלו "ונחיה". לאחרונה שר עם הפילהרמונית הישראלית את ד"ר פנגלוס בקנדיד.

איתמר גרוס (קורפטיטור / פסנתרן / עוזר למנהל המוסיקלי)

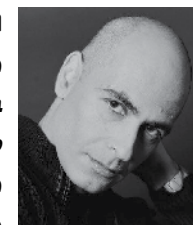
פסנתרן, מלחין, מנהל מוסיקלי ומעבד. בעל תואר ראשון במוסיקה. חלק מהאמנים איתם הופיע והקליט - הגרובטורן, אתי אנקרי, נורית גלרון, להקת הדורבנים, יוני רכטר, שלמה גרוניך, איה כורם, התזמורת הפילהרמונית הישראלית ועוד רבים. מוסיקה מקורית לתיאטרון ומחול: איש עומד מאחורי אישה יושבת (הבימה), פפפפפ (ההצגה הזוכה בפסטיבל עכו 2013), המתלבט (בית צבי), הדלת ממול (תיאטרון החאן), החולד הקטן (הצגת ילדים), השחף (סמינר הקיבוצים), הנידפים (תיאטרון נוצר), רוברטו צוקו (סמינר הקיבוצים), בזמן שהגחליליות נעלמו (תיאטרון ענבל) הנערות ההולכות בשנתן (סמינר הקיבוצים). מוסיקה מקורית לסרטים: הסרט התייעודי סרט על ילד אחר (יס דוקו), הסרט התייעודי סיפור סגור (דוק אביב, הערוץ הראשון). ניהול מוסיקלי ועיבודים: מסע הדוד מקס (תיאטרון חיפה), רביזור (היידשפיל), אבא גוריו (הבימה), מופע מחווה לעלי מוהר (היכל התרבות), נשיקה בכיס (מדיטק).

רוני ברנדשטטר (עיצוב התנועה)

כוראוגרפית ויוצרת תיאטרון מחול. יצרה ורקדה בהולנד ובצפון גרמניה בתיאטרון המחוזי של אודנברג. בין יצירותיה שהוצגו בארץ ובעולם: המשחק, חלומות נישואים. כיום כוראוגרפית אורחת של להקת המחול הקיבוצית. יצרה עבורם מחול ותיאטרון מחול, בין היצירות: קופסא לבנה, טוביה החולב, שוליית הקוסם, פולוסופט, הדגל. כמו כן מעצבת תנועה לשחקנים לצד בימאים במחזות זמר ובהצגות תיאטרון רבות. בין הפקותיה: מדיאה, גיבורה, חלום ליל קיץ, סיפור משפחתי, פרח הלב, הנשיקה הראשונה. זוכת פרס הכוראוגרפיה לתיאטרון הילדים והנוער (שוליית הקוסם) ופרס הכוראוגרפיה על עבודת תיאטרון התנועה בפסטיבל חיפה (הנשיקה הראשונה). בעלת תואר ראשון בפסיכולוגיה ולימודי טיפול בתנועה.

חיים פנירי (הדרכה קולית)

מורה לפיתוח קול. את דרכו החל כשחקן-זמר במחזות זמר: עלובי החיים, אוויטה, אחים בדם, ברנשים וחתיכות. הדרכה קולית: היפה והחיה, אבניו קיו, אוליבר, ווקאפיל, קזבלן, סלאח שבתני. כיום משמש כמדריך קולי באולפני הקלטה. בין תלמידיו: רותי נבון, בועז מעודה, עמוס תמם, רועי בר נתן, עידן עמדי ולירן דנינו. עובד בטכניקה מיוחדת אותה פיתח דרך עבודה מול חיילים נפגעי ראש. מנצח ומנחה מקהלה טיפולית שיקומית ביפו.

נינה אופנהיים (עוזרת לבמאית)

בוגרת החוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל אביב. סגנית מנהלת הפקות ב"בית צבי". בין עבודותיה כעוזרת במאי - המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה מאוחרת, חברות הכי טובות, משאלה אחת ימינה (בית ליסין), סיראנו (הקאמרי), פינקו (תיאטרון ארצי), מותק של פסטיבל (יוכלמן הפקות).

אלון דהן (מוריס)

בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 1996. במהלך לימודיו זכה במלגות ע"ש אברהם אסיא, שמואל רודנסקי ורפאל קלצ'קין. זכה בפרס צבי קליר לתלמיד המצטיין. בקאמרי זכה במילגת השחקן המבטיח לשנת 2003, בפרס השחקן ב-2006 על תפקידו באנטיגונה, ובפרס שחקן המישנה ב-2009 על תפקידו בחורף מתחת לשולחן, ב-2013 זכה בפרס השחקן על תפקידו בכתה שלנו. ב-2014 זכה בפרס התיאטרון על תפקיד אפשטיין בגורדיש, ב-2017 זכה בפרס התיאטרון על תפקיד תוגתי בקרום. תיאטרון הבימה: סירנו דה ברז'ראק, מנדרגולה, מילכוד 22, סיפורי הבימה. בית ליסין: ז'קו. תיאטרון הספרייה: כובע מלא גשם, אצדק במעגל הגיר הקווקזי, שדים ורוחות, טומי תם, כלה למכירה, עד התביעה, מולי סוויני, צ'ריטי המתוקה. התיאטרון הקאמרי: כטוב בעיניכם, רווקים ורווקות, מעיין הכבשים, גבינה שוויצרית באמא קוראז', כובע הקש האיטלקי, שם האהבה, הצמה של אבא, דמוקרטיה, רוזנקרנץ / אוסריק בהמלט, מילאנו, יתוש בראש, אנטיגונה, חברון, שו פו בנפש הטובה מסצ'ואן, כסף עובר ושווא, דימיטרי בחורף מתחת לשולחן, מפקד בוויצק, גרובר בזהב טורקי, צ'רכס בשיץ, חיים יוסף בסטמפניו, מוברי/סוהר בריצ'רד ה-II, הסטינגס בריצ'רד ה-III, פצוע, סיטון במקבת, אברם בכתה שלנו, מיטש בחשמלית ושמה תשוקה, דב בזאבים, תוגתי בקרום, קריץ באיסמעיליה, יענקל באל נקמות, יונתן בגאון בכלוב. הצגת בידור 2003/10. פסטיבל עכו 1998: יום הולדת שמח. המחזמר חסמבה, ספר הג'ונגל. קולנוע: אהבה אסורה, סופר בוי, קשר עיר, זאיה, אודות המוניטין, הבולשת חוקרת, שרמן בחורף, סימה ועקנין מכשפה, הכלה הסורית, כבוד, סיפור גדול, אבינו, אזימוט. טלוויזיה: הסדרות מרחב ירקון, זינזאנה, האמת העירומה, קן הקוקיות, החצי השני, העלמות, שלוה, אשליות וכן תפקידי אורח בשמש, הפוך, רק בישראל, האשה האחרת, החברה הטובה, דקות של תהילה, נוימן, שאול, תיק סגור, מעורב ירושלמי, טיפול נמרץ, המזימה, פרשת השבוע, הנשרים, פולישוק, שכונה.

אביגיל הררי (רעות)

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2014. בתיאטרון באר שבע: אדלה בבית ברנרדה אלבה. הכלה בחתונת הדמים. יוליה ברומיאו ויוליה. מדלן בהורים איומים. אניה בגן הדובדבנים. לילה בעפיפונים. בקאמרי: ציד המכשפות בתפקיד אביגיל, אותלו בתפקיד דסדמונה.

רובי מוסקוביץ' (איז'ו)

בוגר לימודי קולנוע בקולומביה קולג', לוס אנג'לס. בין יתר ההצגות בהן השתתף - התיאטרון הקאמרי: ששון דוידוב במבקר המדינה, היסטוריום בדבר מצחיק קרה, משרת בהסוחר מונציה. תיאטרון הבימה: הוצמך בהמכשפה, סאנשיין בחבילות מאמריקה. תיאטרון בית ליסין: ארלקינו בהתאומים מונציה, קרלו בסקפינו, מר הוגרט, ופול (ראפר) במה עושים עם ג'ני, אדי ברוק ברק אתמול נולדה, טכנאי טלפון ביחפים בארק. הצגות נוספות: אגדור בכלוב העלזים, משרדי צח-כרמלי הפקות. קולנוע: איציק בביקור התזמורת. בקאמרי בשנים האחרונות: הנפש הטובה מסצ'ואן, הרטיטי את לבי, מעגל הגיר הקווקזי, אורזי מזוודות, בית ספר לנשים, אמא קוראז' וילדיה, גם הוא באצילים, מלון רנדוו, מהומה רבה על לא דבר.

נטע פלוטניק (רעות)

שרתה בתיאטרון צה"ל. למדה בסטודיו למשחק ניסן נתיב, תל אביב. זוכת שתי מלגות הצטיינות. קולנוע: מאיה (סירטה של מיכל בת אדם). טלוויזיה: לאהוב את אנה ערוץ 10, דני הוליווד ב-YES, בית ספר למכשפים בלוגי, תל אביביות בערוץ 10, מונא תאגיד השידור. תיאטרון: חלום ליל קיץ בתמונע, מקובלים ומהדקים בתיאטרון הקיבוץ. זוכת פרס שחקנית השנה בתפקיד ראשי להצגות ילדים ונוער. בקאמרי: דג מוסר בתפקיד אורח, בפושעים החדשים בתפקיד מיקי, במלון רנדוו בתפקיד ויקטואר, בכטוב בעיניכם בתפקיד פיבי, פתאום דפיקה בדלת, במהומה רבה בתפקיד הרו, באל נקמות בתפקיד רייזל.

אודי רוטשילד (אניהו)

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב, ת"א, 2003. זוכה מילגת קרן שרת לשנים 2001 - 2003. בקאמרי: מעגל הגיר הקווקזי, אורזי מזוודות, בית ספר לנשים, פאנק רוק, הם יורים גם בסוסים, אמא קוראז' וילדיה, אלקטרה, אח יקר, יהודים רעים, כטוב בעיניכם, קרום. בתיאטרון חיפה: משפחת ישראל. בתיאטרון החאן: בגדי המלך (בשיתוף הבימה), החיים הם חלום, עירם של האנשים הקטנים, מלחמה על הבית, הקמצן, אושר, הקיץ, המצליחים, נישואים, הקץ של העץ (בשיתוף המדיטק), אותלו, בידרמן והמציתים, אהובת הדרקון, הנסיכה האמריקאית, תעלולי סקפן.

איה גרניט שבא (ברוריה)

בוגרת בית צבי 1990. זוכת מלגת "קרן שרת" 1989. זוכת קרן "רשת" על שם גילי פתיר, 2000. מקום ראשון בכתובת התסריט לבנה יקירתי (The Postwoman) שזכתה במקום הראשון בפרס הדרמה הטובה ביותר בפסטיבל הסרטים בירושלים 2002, וכן זכתה בפרס הפצה בפסטיבלים בעולם. שחקנית הקאמרי מ-1993: בית העלים הכחולים, ענבי זעם, פליישר, הסוחר מונציה, בוטרה, ביקור הגברת הזקנה, הפלגות, שידוכים, מסע הניסים והנפלאות, עוץ לי גוץ לי, ליזיסטרטה, סאלח שבת, משפחה חמה, קומדיה של טעויות, תעלת בלאומילך, גם הוא באצילים, ארוחת טעימות, אנה, סוס אחד נכנס לבר. (על תפקידה בהצגה זו זכתה בפרס התיאטרון לשחקנית מישנה). שיחקה בתיאטרון הספרייה, תיאטרון ארצי לנוער, תיאטרון לילדים ונוער, תיאטרון הקיבוץ, פסטיבל עכו, תיאטרון המדיטק ועוד. השתתפה בתוכניות טלוויזיה ודיבובים. מורה למשחק ובמאית בבית צבי. בין ההצגות אותן ביימה: הוא הלך בשדות, פונטילא ומטי משרתו, השושנה המקועקעת, משהו יפה, קיץ אחרון, על עכברים ואנשים, בלרינה, הלוויה חורפית, הא-הא, אונדין, כזאת היתה אמא, ערב שירי קוואפיס, ישבתי בבית וחיכיתי שהגשם ירד ועוד. ביימה גם בבית ליסין במסגרת פותחים מסך: רחוב העלובים, זואי, מאה אמהות.

שוהם שיינר (שלל דמויות)

גרעין תיאטרון של הנח"ל בהדרכת נולה צ'לטון. בוגר הסטודיו מיסודו של יורם לוינשטיין 2012, זכה במלגות: קרן שרת, קרן שושהיים, קרן שוש אביגל, פרס השחקן המבטיח בפסטיבל "עתיד התיאטרון" בצוותא. בין תפקידיו בסטודיו: מקבת במקבת, ד"ר תיאודורו מאדוררה בדונה פלור נשואה לשניים, המחזמר סיגל. שחקן התיאטרון לילדים המדיטק חולון, תיאטרון אורנה פורת, התיאטרון הארצי לנוער, תיאטרון הנפש. בקאמרי: קזבלן, הפושעים החדשים, גורדיש, עוץ לי גוץ לי, גם הוא באצילים, כטוב בעיניכם, מצחיקונת, שורת המקהלה. טלוויזיה: צומת מילר. קולנוע: אלואטה.

FATSO

An everyday love story. A truly ordinary Tel Aviv guy, a lifeguard at a swimming pool, falls in love with an ordinary girl. But there is the matter of her being cursed. That is, at night she becomes a man. But what can you do - nobody's perfect. The lifeguard goes on a mission to save the girl, joined by a post-traumatic instrumentalist, a post-optimistic mother, and the doctor who killed his father. Yet after all, it really is just an ordinary love story in which, naturally, love wins; then again, maybe not.

אלון דהן, אודי רוטשילד, נדב אסולין

FATSO

A play by **Roni Sinai** and **Etgar Keret**
 Based on the story "FatsO" by **Etgar Keret**
 Adapted by **Michael Gurevitch**
 Music and Musical Director **Yoni Rechter**

Directed by **Shirili Deshe**
 Set **Svetlana Breger**
 Costumes **Orna Smorgonski**
 Lighting **Roni Cohen**
 Movement **Roni Brandstater**
 Corepetition /Asst. Musical Director **Itamar Gross**
 Pianist **Itamar Gross / Tamir Leibovich**
 Vocal coaching **Haim Paniri**
 Asst. Director **Nina Openheim**

Cast:
 Anihu **Udi Rothschild**
 Ijo **Rubi Moskovitch**
 Morris **Alon Dahan**
 Reut **Avigail Harari / Neta Plotnik**
 Yochanan **Eli Gornstein**
 Bruria **Aya Granit Shva**
 Herzl **Nadav Assulin**
 Various characters **Shoham Sheiner**
 Vegabonds **David Shutzberg, Dor Kelich**

Production manager **Mazal Malka Ketty, Nili Beeri**
 Stage manager **Avi Imbram, Yanir Ben Yair**
 Lighting operator **Silviu Maersohn**
 Sound **Naor Izsak, Alex Goldenberg**
 Wardrobe **Dafna Hendeli-Itzhaki**
 Props **Tziona Zaken**
 Makeup **The entire Dept.**

First performance: **14/2/19**
Length: 1 hour 30 minutes

העונה ה-75

עונת תשע"ה

מועצת הנאמנות	הועד המנהל
רון חולדאי - יו"ר	עפר שחל - יו"ר
אוסקר אבו ראזק	דוד ברודט
עמיקם בן צבי	ישראל פלג
דוד ברודט	יאוב צוקרמן
ערן גריפל	אמיר רוזנברג
נחמה דואק	זאב רותם
משה הנדלס	עפר שחל
אמינה הריס	לינדה שטרייט
יגאל וינשטיין	לינדה שטרייט
שלמה וישינסקי	ועדת הביקורת
ליאורה מינקה	בציון דל - יו"ר
מנחם סלע	רון אגרייך
רון סמוראי	רויטל בן-אשר פרץ
ליאורה עופר	עמיקם בן צבי
	רויטל בן-אשר פרץ
	נחמה דואק

יגאל וינשטיין - יו"ר כבוד של הועד המנהל
 כיהן בתפקיד יו"ר הועד המנהל בשנים (1984-2014)

להקת שחקני התיאטרון (לפי סדר האי"ב)

שלומי אברהם	יצחק חזקיה	יוסי קאנץ
אלניר אהרון-בן אבי	עידית טפרסון	עודד קוטלר
שרונה אלימלך	איתי טיראן	אסתי קוסוביצקי
נדב אסולין	אבי טרמין	אודיה קורן
רות אפסרסאי	אלברט כהן	דן קיזלר
תום אפסלכאום	מוטי כץ	תמר קינן
דיויד בילנקה	גדי יגיל	יפחת קליין
אסנת בן יהודה	עודד לאופולד	זיו קלייר
שלי בן יוסף	יאוב לוי	עירית קפלן
שי בן משה	כנרת לימוני	דורון קרן
שמחה ברבירו	מיה לנדסמן	אורי רביץ
רמי ברוך	גיטה מונטה	דר רוזנבאום
הדר ברוך	רובי מוסקוביץ'	אורנה רוזנברג
יידן ברכה	ערן מור	אודי רוטשילד
אלדד ברנשמן	דנה מיינרט	ג'וי ריגר
אלי גורנשטיין	רביב מדר	דוד שאול
גיא גרמן	מוטי מושנוב	שני שאולי
נטע גרטי	גיא מסיקה	איה שבא
מיה דגן	אסף מרון	אנדריאה שוורץ
עזרא דגן	רוני מרחבי	סנדרה שדה
אלון דהן	אבישי מרידור	אולה שור-סלקטר
תיקי דיין	דודו ניב	אוהד שחר
אביגיל הררי	נתן נתנון	ליאת שטרן
שמואל ילוזני	יובל סגל	נעמה שטיירט
שלמה וישינסקי	אסף סלמון	רוני שיינדורף
טל וייס	מיה סלקטר	שהם שינר
ענת וקסמן	אלונה סער	דן שפירא
עוז זהבי	שרה פון שורוצה	שרה שפר
איתמר זהר	אנסטטיה פיין	ערן שראל
מרים זוהר	מירב פלדמן	איליגנה תהר
	נטע פלוטניק	עמוס תמם

הארכיון ע"ש גרשון פלוטקין
 ספרית המחזות ע"ש זאב רייכל
 אבי ברכר
 יורם אמיר

רואה חשבון	רו"ח חייקין כהן רובין ושות'
מבקר פנים	רו"ח דניאל שפירא
ממונה בטיחות	יעקב הכהן
משרד פרסום	מכטינגר
דיגיטל	LAIKA

התיאטרון הקאמרי נוסד בשנת 1944 על ידי יוסף וימימה מילוא, רוזה ליכטנשטיין, אברהם בן-יוסף ובתיה לנצט.
 ב-1971 הפך מתיאטרון בבעלות מועצת שחקנים לתיאטרון העירוני של תל-אביב. בראש התיאטרון מועצת נאמנות הכוללת נציגי ציבור, אנשי רוח ואמני תיאטרון. להקת שחקני התיאטרון מונה כ-120 שחקניות ושחקנים ממיטב אמני הבמה בישראל והצגותיו מבוימות ע"י במאים ידועי שם מישראל ומחוצה לה.

הקאמרי מציג ב-6 אולמות:
 קאמרי 1, 2, 3, 4, קפה התיאטרון, וקאמרי 5 ע"ש

מנכ"ל	רון גואטה
מנהל אמנותי	עמרי ניצן
סמנכ"לית כספים ומינהל	חביבה הדר
במאי הבית	גלעד קמחי
עוזרת מנכ"ל	מירי אלגרבלי
מנהל שיווק	מייקל דלל
דוברות ויחסי ציבור	יפעת יעקובסון
מנהלת הפרסום	שירלי פטרמן
מנהל ייצור	ג'קי חן
ייצור	גונר זטרברג
מנהלת המחלקה לקשרי חוץ	הגר רען
מפיק ראשי	אבי גז
מפיק מחזות זמר	חיים סלע
מרכזת המחלקה הדרמטורגית	ורדית שלפי
עוזרת למנהל האמנותי	רותם כרמלי
ע' למנהל השיווק	יהלי טייב
המחלקה החינוכית	מנהל: רון בן גידה
מנהלי חשבונות	גלינה לרמן סופי וייס
טטיאנה ארמן	אלינה אבקומוב
מח' שכר	לימור רוטשילד

אגף מנויים מכירות וקופה ע"ש שולה הגרי
 מנהלת - עינת פנחס

אוהד לורי	ורדי חן	אבי בלוס
אורי שליו	אנה ספירט	בתאל לוי
גיל חיון	גיתית כהן	גלי טימן
גלית יפת	יאוב טלמור	ינתן לוי
זיהר פינק	לי אלקוצר	לי פרגל
לילך גלבע	מוניקה ממיסטבלוב	מירב שטרן
מישל צ'יקו	מרינה סלכין	רויטנברג
נוי רוכל	גופר טימור	ניצן פלדמן
עדן אהרונוב	עומר רן	רועי חסון
שגיא קרישר	שירן לוקסנבורג	תגל אליהו

מח' מנויים לועדים
 מח' מכירות
 אריאלה לוי-סבג
 נחמה אפשטיין
 רינת מור יוסף
 יקי אלדר
 חני קרקובסקי

מח' פיאות ואיפור ע"ש מליקה שכטר

מנהלת - מלאכי קפלן
 נטשה אוסמולובסקי
 טטיאנה רוזנשטיין
 רנה שפלר
 לרה גולומב
 ילנה פרגמן

מחלקת אבירים - מנהלת - אורלי שובנרגר

נטשה מנטל

מתפרה מנהלת - הדס אבנרי

סבטלנה גוסייב
 אביב רון
 נועה כרמון

נגריה/מסגריה
 מוזל מלכה-קטי
 נאוה לוי

מנהלי הצגה
 ניסן זהירה
 שרה לבקוביץ'
 נילי בארי
 יעל צ'חטובר

מזכירה
 מישל זבלדוביץ'

מנהלת אולם ואירועים - תמר לוי אלדר

מנהלי אולם
 איתי סמו
 יובל אור פורת
 אלה בורשטיין
 מועדון קפה התיאטרון
 זיו גולן

מרכזיה
 פאבל קרקוז
 רויני ברים
 שי רפאל

מנהלה
 אבי מרכוס

המכון למחזאות ישראלית ע"ש חנוך לוין (ע"ר)

מנהלת - שמרית רון

קרן ליאור-תרבות ואמנות לחיילי צה"ל זיהר פתיר - יו"ר
 ועדת ההיגוי אבי נאור, נעם סמל, אלוף מיל, ח"כ אלעזר שטרן,
 רן גואטה, יעל חולדאי, עירית תאומים, עו"ד אמיר רוזנברג,
 אפרת ליבנה-אברהם. מנהלת הקרן: מירי מרוקוביץ.

קרן יונה אתינגר הווארד גילמן למחזאות מקורית
 אנסמבל עיתים (ע"ר)

מנהלת אמנותית ובמאית
 רנה ירושלמי

סיירוס ומירטל קאצן - אולם חזרות והופעות
 המכיל כ-200 מקומות. על במות אלה עלות
 עשר הפקות חדשות מדי שנה, בפני קהל מגוון
 הכולל כ-40,000 מנויים וכ-1,100,000 צופים מרחף
 ובחול"ל.
 התיאטרון הקאמרי נתמך ע"י עיריית תל-אביב-יפו,
 משרד התרבות והספורט - מיהל התרבות.
 הקאמרי החדש נבנה על ידי מפעל הפיס בשיתוף
 עיריית תל-אביב-יפו.

מחלקת מנויים: טל. 03-6060900 | פקס: 03-6918171
 בשעות 08:30-21:00

בימי ו' וערבי חג 08:30-13:00

קופה: 03-6060960 (ישיר ובכרטיס אשראי).

בימי א'-ה' 08:30-20:30

בימי ו' וערבי חג 08:30-13:00. ו' ומוצ"ש שעה לפני

תחילת ההצגה

(הזמנה כרטיסים במכירה מוקדמת עד

שעה 19:00 בלבד)

מחלקת מכירות (קבוצות ועדי עובדים):

03-6060903/4/5/6

המחלקה החינוכית: 03-6061969

אודות עמית הקאמרי: 03-6061910

כתובת הקאמרי באינטרנט: www.cameri.co.il

המחלקה לועדים: 03-6061960, 03-6060926

מנויים נכבדים

כל פניה יש לציין את מספר המנוי.

נא להגיע לקופה עם כרטיס המנוי/ת.1.

אם החלטתם לבטל הזמנתכם נא עשו זאת עד 48

שעות לפני ההצגה.

אחרת נאלץ לחייב את כרטיס המנוי.

כדי להימנע מעמסיה בתור אנו ממליצים להוציא את

הכרטיסים מראש.

שימו לב לאולם שבו מתקיימת ההצגה.

ההנחה למנויי תאטרון הקאמרי בחניון גולדה תיתן

לנכנסים

לאחר השעה 16:00.

שימו לב! לאחר תחילת ההצגה יופנו המאחרים

ליציע בלבד.

בהצגות בקאמרי 3 ובקאמרי 4 למאחרים לא תותר

הכניסה, מכיוון שאין יציע למאחרים.

לרכישת כרטיסים

לרכישת כרטיסים באמצעות כרטיס אשראי
 ניתן ללחוץ ישירות באחד התיאטרון: www.cameri.co.il

03-6060900, 1-700-707-990

להזמנת כרטיסים בפקס: 03-6918171

ניתן לשלוח דואר אלקטרוני לתוכנית: booking@cameri.co.il
 נציג השירות יזווג אליכם.
 לפרטים נוספים אתר הקאמרי: www.cameri.co.il

מח' תאורה מנהל - אהרון נחום

מנהל מחלקת תאורה

דוריאן אופניקרו
 עידו בן יעקב
 יוסי הררי

סילביו מאריסון
 אלי חדידה
 אהרון נחום

סאונד אחראי
 שני נשיא
 אייל רייכשטט
 ברוך ביבס
 עמית מרקו
 נאור אייזיק
 אנדריי חריסצ'נקו

מנהל מחלקת סאונד - ולרי רייס

מנהל מחלקת וידאו - אוהד לויטן

מנהל תפעול וטכני - יעקב משה

מנהלי במה
 יוסי כוכבי
 רונן שלו

אילון מעודד
 שרלי סבח
 שרון סגרון

ששון סגרון
 אנדריי זסלבסקי
 אבי אינבר

ניר בן יאיר
 עידן תמנו
 משה ועקבין

אמיר עבוד
 מור סלע
 שלומי זיתוני

ציון זמיר

צופים, תכנות והפעלה דרור שאשא אבי גרינברג

מח' מלבישות ואבזרניות מנהלת - רקפת יחיאל

אתי אליאס, רותי לוי, שרה כהן, דפנה הנדלי-יצחקי,

ציונה זקן-ברק, ריה לידר, אירנה ויימן, מירב בשארי,

רחלי שוקר, אלני רושה גזית, מיכל מילר, לי שאיק,

כנען אליאל, תנה נחמד, מאיה לוי

יעוץ משפטי
 עו"ד אייל יפה, משרד עו"ד צבי יפה

האנסדרה ע"ש ליזיקה, עמי וטדי שגיא

באנסדרה: פינת פסנתר לקידום פסנתרנים צעירים, קופות התיאטרון, מכירת ספרים ותוכניות, אוזניות לכבדי שמיעה, קבלות פנים ומפגשים אמנותיים

GIGI משיקה את הדור החדש של חומצה היאלורונית הממלאת קמטי הבעה תוך ימים

- משלב 4 פסנטים בינלאומיים
- מעניק נפח, מילוי ומיצוק לקמטי הבעה.
- תוצאות נראות לעין תוך ימים!
- יעילות לטווח ארוך בזכות מנגנון שחרור איטי
- שימוש בחומרי גלם אורגניים בעלי תו תקן אירופאי

3D HYALU FILL

www.gigi.co.il

מוצרי מעבדות GIGI ניתן להשיג רק לאחר אישור והוראה אצל קוסמטיקאיות וקליניקות מוסמכות בלבד.

עמית כבוד יעל רומי אוגנר ענת ואודי אנג'ל ורדה ובועז דותן	שרון וולך אטקה ויגאל יונשטיין אילנה וראובן זאכר	גלית יוסי לנדסמן ליאורה עופר דיים שירלי פורטר	נעמי רודיך שי יודפנה רייכר מיכל יובל רכבי	ליזיקה, עמי וטדי שגיא לינדה וואלי שטרייט מדי ואיזי שרצקי
---	---	---	---	--

מועצת המנהלים

יו"ר הדירקטוריון

משה פת

חברי הדירקטוריון

מרתה ברוך רון

אספריה יוחנן וולק

דפנה הראל

חנה תמיר

חביבה אבי - גיא

מירב פרץ

אלי לוי

שמואל גפן

אהרון מדואל

עזרה נווה

יחזקאל דסקל

איתי פנקס

מנכ"ל

עו"ד יוחנן דן

סמנכ"ל כספים

רו"ח אורי קופרברג

מנהל תפעול ואחזקה

דוד אשכנזי

מנהלת הלשכה

מיטל יהודה

מנהל תכנון ובקרה

רון דורג

מנהל פרדיקטים

מרק עובדיה

מנהלת חשבונות

גלית כהן צמח

נשיאת כבוד ראשונה לאה רבין ז"ל (1993-2000) יו"ר האגודה ליאורה עופר מייסדת יו"ר בשנים 1993-2003 אתי כספי מייסדת יו"ר האגודה הבינלאומית אמיה הריס מנהלת האגודה קרן ארזי אורנים רכזת האגודה מירי סבן	קוני ודן ברניצקי אילנה ברנר נתן ברנשטיין נאוה ברק ושלים זינגר אורנה ברקת מיקי ושיקה ברקת עדה גבריאלי קרן ועזי אלקלעי גוט גורניצקי ושות' מירלה ושמעון גולדברג שרה וד"ר יעקב גולן עליזה גורן ודני רוטשילד דניאלה וששי גז אלישבע גיבלי שרה ומיכה גייגר ג'נס ודני גילרמן חנה גל-און נילי גליק צביה ופרופ' יוסף גרוס סימון גרנדמן ורן פדרמן גבריאלה דוד גורית וגדליה דורון שלומית ושמואל דורנשטיין אורלי ונחמי דנקנר ורד ואברי דרננר משה (ד"ל) ושושנה דראל שריה ויגאל היוזמן נעמי ואהוד הומינר נעמי בוקשפן דליה הורביץ הלנה הינדלס הלנה עיצובים בע"מ עודי אלי הלפן הילה ואמנון הלפר אריאלה והלל הלקין חנה וגדעון המבורגר איר ויאלנה המבורגר אורה הראל	טלי ועמוס וולש גורית ודוד וולף דבורית ורטהיים נילי וואלי זהר יעל ויעקב זיו אורה יוסי זרניצקי אורנה יוסי זרובסקי פארה ועופר חודורוב יוסף חכמי אהרון וד"ר לינה חסין גדעון טהרל גרה טולידאנו עדה ודן טוקטלי שלמה ונעמי טיסוה עירוה טייק לזכר שד חד טייק ז"ל צפי טלמור ענת תמיר חנה וואלי יונס עליזה ופרופ' אריאל יפ הילה ודורון כהן פיני ופנינית כהן אתי ורם כספי זהבה כץ צפה ואריק כרמון שוש ואליעזר כרמל מרים לאופר איריס ואלי לבון איריס לביא תקווה וצבי לובצקי רחל ויצחק לוי אבי ואילנית לוי הלנה עיצובים בע"מ עודי אלי הלפן הילה ואמנון הלפר אריאלה והלל הלקין חנה וגדעון המבורגר איר ויאלנה המבורגר אורה הראל	יובל מאי לנדסברג רותי וגבי לסט מוטי ואפרת מאיר נילי ושי מאיר רותי וניסו מטלון מרגלית וחנן מלצר עפרה מיתר ואלי אפשטיין גורית ויאב ממר אורה ואברהם מעוז מאיר ונעמי מנדלמן חנה יוסי מנדלסון אייבי (ד"ל) ודליה נאמן ורדה וחיים סאמט מרשה ומיכאל סגל טובה וסמי סגול עדה ויצחק סוארי ערי ורחל סטימצקי גדעון ופנינה סיטרמן גורית וישה סיטון תמי ואורי סלונים יהודית אוריין סלע שרה ופרופ' מיכאל סלע ברכה וחיים סמו רחל ועודד עידן איה ושלמה עזריאלנט ענת ובני פדני מיכל ודוד פורר לילי וראובן פייר רבקה ורוני פייר שרה ואבנר פלסק יפעת ועמירם פליישר נאוה פרי אסנת ויעקב פרי גורית פרייס דליה יוסי פרשקר אורנה וד"ר חיים פרלוק ענת ושמואל פרנקל מאיר ונעמי קדוש
---	---	---	---

INTERNATIONAL SOCIETY OF THE CAMERI THEATRE OF TEL-AVIV
 ■ Founder and Chair : Amina Harris, Aya Azrielant, Lilly & Danny Bensusan, Susan & Mark Bekerman, Wendy and Henry Brecher, Ety Caspi, Sir Trevor and Lady Susan Chinn, Denise Cohen, Sir Ronald and Lady Sharon Cohen, Smadar and David Cohen, Steve Cohn, Shimona Cowan, Dafna & Gerald Cramer, Shirley Doltis, Caryl Englander, Dinah Evan, FIA- Friends of Israel Art, Wendy Fisher, Diana Franklin, Ian Foux, Michele Foux, Arnold Fulton, Michael and Susan Gelman, Ella Gera, Meira Geyra, John Gommies, Nicholas Gould, Marcia and Michael Green, Mr. and Mrs. Clifford Gundle, Freda and Albert Harris, Lilian and Michael Harris, Natasha and Ronald Harwood CBE, Elad Hefets and Svetlana Shmuilevich, Judith Joseph, Dr. Cyrus Katzen, Ariella Kisch Delany Daniel Miguel Klabin, Maria Izabel Klabin, The Kennedy Leigh Trust, Jacqueline and Marc Leland Foundation, Sir Sydney and Lady Lipworth, Carol & Joey Low, Sir David and lady Catherine Manning, Myra and Alec Marmot, Emila Mousseri, Louise and Norman Naftalin, Naomi Perlman, Brian Pilkington, Joshua and Roni Podell, Dame Shirley Porter, The Porter Foundation, Nira and Harold Preiskel, Henery and Anne Reich Foundation INC, Jennifer Rosenberg OBE, Theodor Herzl Reitman, Irving M Rosenbaum, Tamar Rudich, Ruth and Brian Sandelson, Edward M. Satell, Rachel Selzer, Ramona Seroussi, Basil Sherman, Barbara Sieratzki, Harold Sieratzki, Angela and Michael Sorkin, Nathan Steinberg, Janet Suzman, Vivienne and Eli Tabori, Miriam & Aaron Ziegelman, Feigie and Rubi Zimmerman

Créma®
MEN Looking Good

עוצמה חדשה במקלחת

סדרת מוצרים לגבר על בסיס פחם פעיל ומנטול לניקוי עמוק ולתחושת רעננות

- שמפו וג'ל רחצה 2in1 לתחושה מרעננת ולניקוי עמוק בכל מקלחת
- דאודורנט ג'ל עוצמתי למניעת ריחות זיעה גם בזמן טאמץ מוגבר

מוצרי קרמה פן לא נוסו על בעלי חיים www.cremamen.co.il

מצחזמר

מצחיקונת

מצחזמר

שיגעון המודיקה

בכורה

אניהו

בכורה

מידרי

בכורה

קן הקוקיה

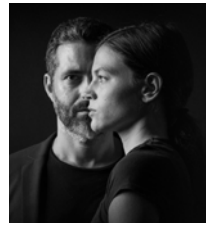
מרג'ורי פריים

דנדנה בשניים

פיהו יהודי

אוליאנה

אותלו

האחרים

רוסיאו ואסא

אויב הציבור

מעשייה סגונה

אל נקמות

אשכבה

הילד חולם

איסמעיליה

ארוחת טעימות

סוס אחד נכנס לבר

עוץ לי גוץ לי

על האש

רשיון לחיים

מהומה רבה על לא דבר

עשו מנוי להצגות הטובות ביותר בישראל 1-700-707-990